

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z wniosku P. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych
z udziałem zainteresowanego - Firma Jubilerska, o ubezpieczenie społeczne,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 9 czerwca 2008 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 3 lipca 2007 r.,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 3 lipca 2007 r., Sąd Apelacyjny oddalił apelację wnioskodawcy P. K. od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Ubezpieczeń Społecznych w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych o ubezpieczenie społeczne, przy udziale zainteresowanego – Firma Jubilerska, dzieląc ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd pierwszej instancji, jak i ich prawną ocenę, według której umowa o pracę zawarta między wnioskodawcą a J. K. reprezentującym Firmę Jubilerską „K”, była nieważna jako pozorna (art. 83 § 1 k.c.), skoro zamiarem wnioskodawcy nie było świadczenie pracy w ramach stosunku pracy w rozumieniu art. 22 k.p., a jedynie uzyskanie statusu pracownika i objęcie obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym w oparciu o art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń

społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74 ze zm.), po zaistnieniu wypadku samochodowego w dniu 2 lutego 2005 r.

Od powyższego wyroku skargę kasacyjną wniósł pełnomocnik wnioskodawcy i zarzucając naruszenie prawa materialnego - art. 22, 26 i 29 k.p. oraz art. 83 k.c. w związku z art. 300 k.p., poprzez błędne uznanie, iż umowa o pracę z dnia 1 lutego 2005 r. zawarta pomiędzy wnioskodawcą a Firmą Jubilerską „K” była umowa pozorną i przez to nieważną, art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, przez uznanie że wnioskodawca nie stał się pracownikiem i nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu, oraz przepisów postępowania art. 477¹¹ § 2 zdanie drugie k.p.c. w związku z art. 379 pkt 5 k.p.c. polegające na braku udziału w postępowaniu wszystkich współników Firmy Jubilerskiej „K”, tj. J. K. oraz D. K. i spowodowana tym nieważność postępowania, wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, wraz z orzeczeniem o kosztach postępowania.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, pełnomocnik wskazał na nieważność postępowania, gdyż współnicy Firmy Jubilerskiej „K” spółka jawna zostali pozbawieni możliwości obrony swoich praw – art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Przepis art. 398⁹ § 1 k.p.c. stanowi, że Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Żadna z wymienionych tu okoliczności nie występuje w niniejszej sprawie. Nie istnieje zwłaszcza wskazana w skardze kasacyjnej, a podnoszona także przed Sądem Apelacyjnym, nieważność postępowania wobec wezwania do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego Firmy Jubilerskiej „K” spółka jawna, zamiast współników tej spółki – J. oraz D. K.

W sprawie o wyłączenie pracownika z pracowniczego ubezpieczenia społecznego status ubezpieczonego przysługuje pracownikowi wyłączonemu z

pracowniczego ubezpieczenia społecznego, natomiast status zainteresowanego w rozumieniu art. 477¹¹ § 1 k.p.c. przysługuje jego pracodawcy, który w stosunku ubezpieczenia społecznego jest płatnikiem składek zobowiązany do zgłoszenia pracowników do ubezpieczenia (art. 4 pkt 2a i art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, oraz do obliczania i przekazywania należnych składek z tytułu tego ubezpieczenia (art. 17 tej ustawy) – por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2004 r., II UK 66/04, (OSNP 2005/10/149). Status pracodawcy w niniejszej sprawie obejmuje Firmę Jubilerską, która zgodnie z art. 8 § 2 k.s.h prowadzi przedsiębiorstwo pod własną firmą, ma zdolność sądową, może pozywać i być pozywaną, oraz występować w charakterze strony postępowania. Tym samym nie było podstaw prawnych do wzywania bezpośrednio, w charakterze zainteresowanych, wspólników spółki – J. oraz D. K.

W tej sytuacji gdy zaskarżony wyrok nie zapadł w warunkach nieważności postępowania, brak podstaw do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, co mając na uwadze orzeczono jak w postanowieniu na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.